

ben salakos betöltésű, újkori cölöp- és pillérhelyek alatt több, ÉNy-DK irányú keréknyomot figyeltünk meg a sárga homokos talajon. Nyugat felé elszórtan, rendszert nem mutató sekély cölöplyukak és lenyomatszerű folatok mutatkoztak, betöltésükből kevés római kori házikeramia, állatcsont és építési törmelék került elő. A felület középső részén – szintén ÉNy-DK irányban – egy 60 cm széles, földbe rakott, kb. 70 cm magasan álló fal került elő, talán kerítésfal lehetett. A falrészlet keleti oldalán három, a fallal azonos irányú árkot bontottunk ki, betöltésükből római kerámia (pl. mortarium) származik. A falrészlet nyugati oldalán más rétegvizonyokat dokumentálhattunk: a falhoz többször egymás után omladékos, szenes, paticsos szinteket planíroztak. Az elbontott rétegekből a keleti oldalhoz képest lényegesen több római házikeramia-töredéket és terra sigillata darabot gyűjtöttünk. Ezen rétegek leletanyaga alapján a fal készítése idejét a római korra tehetjük.

A telek legdélebbi részén is új felületet nyitottunk (E felület). A szelvény középső részében megjelent az A és C szelvényekben már kibontott, hétrétegű út újabb, szintén ÉNy-DK irányú szakasza. A legfelső útréteget egy 16. század közepi ezüstpénz keltezte.

TÓTHNÉ LÁNG ORSOLYA

48. Budapest, III. Bojtár utca 33.

Ø

Előzetes bejelentés után 2002. szeptember 25–27. között végeztünk megfigyelést a telken.

A helyszínen autószalonnak bővítését kezdték meg, amelynek során 170 m² területen 12 db pontalap kialakítását tervezték. A 80 cm mélységig leásott pontokon a vastag betonréteg alatt csak újkori építési törmelék figyeltünk meg a sötétbarna földben, régészeti lelet, vagy jelenség nem került elő.

TÓTHNÉ LÁNG ORSOLYA

49. Budapest, III. Bojtár utca 34.

B, Ró

2002. április 3-án kezdtük meg a telken (hrsz.:19899/5) a próbafeltárást. A területre a beruházó alapincézett épületet tervezett, a földet 3 m mélységig szándékozott kiemelni.

A feltárást indokolták a közelben már korábban előkerült régészeti jelenségek, így az 1931-ben előkerült úgynevezett Testvérhegyi római kori villakomplexum és út, a Bojtár u.–Husztai út sarkán 1982-ben előkerült késő bronzkori gödör, a Kaszásdűlő–Csikós utcában 1980–81-ben feltárt villa, és a Kunigunda u. 39. sz. alatt 2001-ben előkerült római út, illetve ősi és római kori sírok jelenléte. A telken és közvetlen környékén korábban semmiféle régészeti kutatás nem folyt, így nem volt információnk a terület ősi vagy római kori beépítettségéről.

A területen É-D-i irányban egy 25×5 m alapterületű árkot („A”) és egy kb. 5×5 m-es, K-Ny-i irányú felületet („B”) nyitottunk. A két szondát már az elején összekapcsoltuk. Az ásatás három hete alatt előkerült római útrészlet és őskori objektumok a teljes felületű feltárást tették szükségessé. A kutatás során összesen legalább négy periódust tudtunk elkülöníteni.

A viszonylag vékony újkori feltöltés alatt egy szintén újkori fakonstruktív szerkezet részletei bontakoztak ki, illetve két beásás. Az újkori objektumok alatt egy római korra keltezhető – valószínűleg földút – részletét sikerült dokumentálnunk, felületén érmekkel, keréknyomokkal. Ez utóbbi része lehetett a korábban már több ponton megtalált ÉNy-DK-i irányú diagonális útnak. A római szint alatt egy – eddigi megfigyeléseink szerint – két periódusú késő bronzkori telep két (három?) félköríves záródású házának cölöplyukai rajzolódottak ki. A feltárt cölöpszerkezetes épületek eddigi adataink szerint speciálisan a késő halomsíros-kora urnamezős időszakra jellemzőek (RBD eleje), de itt is ritkaságnak számítanak. A Kárpát-medencében jelenleg csupán Dunakeszi, Székesdülőről és Budapest, III. kerület Bokor u.–Galagonya u. sarkáról ismerünk hasonló objektumokat.

TÓTHNÉ LÁNG ORSOLYA – SZILAS GÁBOR

50. Budapest, III. Kiscelli utca 98.

R, Ró

2002. március 11.–május 3. között megelőző feltárást folytattunk a telken tervezett társasház alapterületén, ahol a mélygarázzsal már régészeti rétegeket érintenek. A területet már korábban erősen megbolygatták az újkori csatornavezetékekkel.

A hely fontosságát az a római kori ipartelep jelzi, amelynek részletei az 1960-a évek második felétől egészen az 1970-es évek végéig a szomszédos, Bécsi út 120–128. sz. telkeken folytatott feltárások eredményeképpen kerültek elő. A Kr. u. 1. sz. végéről ismert fazekastelepet a legiotábor téglavetőjének létesítése követte, amely a 4. sz. végéig folyamatosan működött.

A telek Ny-ról K felé lejtő domboldalon fekszik. A domborzati viszonyoknak megfelelően a régészeti rétegeknél is nagy különbségek jelentkeztek, a telek nyugati végében ugyanis a felső rétegeket a domboldalba vágott terasz kialakításakor már jóval korábban eltávolították.

Az őskort a lelőhelyen a középső rézkori Ludanice kultúra képviselte. A feltárt területen egyenetlenül oszlottak meg az őskori objektumok. Az I. kutatóárokban egy nagyméretű, korongos fülekkel ellátott tárolóedény töredékei feküdtek az egykori járósinten. Közvetlenül mellette tártuk fel az 1. gödröt gazdag leletanyaggal. A többi rézkori objektum ettől keletre került elő. Ezek közül is kiemelkedett egy 1,5 m átmérőjű kemence, amelynek alját egy kb. 60 cm átmérőjű felületen, nagyméretű edények oldaltöredékeivel rakták ki. A leletekkel kapcsolatban kiemelendő, hogy a felülethez képest igen sok